

Bácsmegyei Függetlenség

A BÁCSDROG-VÁRMEGYEI ÉS A ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI ÉS 48-AS PÁRT HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár: Egész évre 10 kor., negyedévre 3 kor.
Tanítók részére: Egész évre 8 kor., félévre 4 korona.
Egyes szám ára 10 fillér.

Laptulajdonos:
A „ZOMBORI FÜGGETLENSÉGI PÁRT.”

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Erzsébet-körút 13. sz.
Közlemények és előfizetések ide küldendők.
Megjelenik: vasárnap és csütörtökön.

Anarchia!

Dicső Schweidel József!

Dicső aradi vértanúk!

Azt ugyan nem hitték volna soha, hogy magyar ember valamikor úgy fog rólatok megemlékezni, mint *anarchistákról*, a kik Magyarország vesztére törtetek, a kiknek legforróbb vágyuk az volt, hogy ezt az addig független, önálló, gazdag országot Ausztria jármába hajsátok!

Pedig így van!

Mert nézzük csak, mit is hirdetett Kossuth Lajos, milyen elvek kivivásáért ragadtatok fegyvert, s milyen célok vezettek, midőn mint „rebellisek” felvettétek a küzdelmet Ausztriával s a császárral?

Magyarország önállóságaért, függetlenségéért szálltatok sikra. Nem akartátok eltérni azt a szégyent, hogy hazánk továbbra és rabigában synlődjék mint osztrák provincia s szilárd elhatározástok volt a bilincsek széttörése, az idegen járom lerázása s egy gazdag, önálló, független Magyarország megteremtése.

És készek voltatok inkább véretek ez elvekért feláldozni, s meghalni e hazáért, melynek függetlenségeért már előttetek is annyi dicső ős vére hullott — mint sem behódolni a császárnak, behódolni Ausztriának és továbbra is nyögni az undok szolgaságot.

Ezért mostanáig csak „rebellisek” voltatok!

Csak mostanáig!

És csak Osztrák szomszédunknak!

De most már — **anarchisták** letetek és ezzé tettek *honfíltársaitok* — **ezzé tettek — magyarok!**

Anarchisták vagytok!

S anarchistáknak emeltünk szobrokat!

Mert anarchizmus manapság az, ha magyar ember nem hódol be Bécsnek, vagy — a mi különben mindegy — a mai többségnek!

Anarchista mindenki, a ki az önálló vámterület, az önálló bank, az önálló hadsereg mellett állást foglal!

Anarchista az, a ki nyíltan meri hangoztatni: le az osztrák járommal, le az örökös szolgasággal, le a provincia hirhedt fanatikusával.

Anarchista mindenki, a ki nem hódol be Bécsnek, a ki nem barátja a minket lassan ölő közös intézményeknek, *anarchista az, a ki nyomdokaitokban halad, a ki azon szent elveket vallja, melyekért élteteket áldoztátok Ti, aradi vértanúk és szabadságharcunk névtelen ezrei!*

Halljátok?!

Anarchisták!

Ezért küzdöttetek, ezért áldoztátok éltetek, hogy 1910-ben a „nemzeti” munkapárt nyíltan hirdesse, hogy anarchizmus minden önállóság utáni törekvés!

És anarchizmusról beszélnek azok, kik előtt a haza forgalma ismeretlen. A kik az ország legszentebb jogait a sárba tiporják, a kik rosszabbak a legundokabb, legelvtelenebb hazafiatián bítangnál!

Anarchizmusról beszélnek azok, kiknek hazánk önállósága egy fillért sem ér, a kik sokkal hitványabbak, semhogy egyetlenegy fogpiszkálót is áldoznának hazájuk önállóságáért, mert hiszen a császári akaratnak való behódolás adósságaik törlesztését, a biztos megélhetést, a koncot, a patyikát, a trafikot, a korcsmaengedélyt jelenti.

Anarchia nálunk az, hogy ha valaki más véleményen van mind ők, kiknek véleményük egyáltalán nincs, a kik úgy táncolnak, a hogyan fölülről fütyülnek!

De mi megmondjuk nekik, hogy mi az anarchia?!

Anarchia az, *midőn világos, országos törvényekkel ellenkezőleg feloszlattak egy országgyűlést* azért, mert oly határozatot hoz, mely Bécsnek nem tetszik és vállalkoznak hazájuk letörésére, egy oly ország letörésére, melynek ősei hősi halált haltak önállóságának kivivásáért.

Anarchia az, midőn a kisebbség a főnálló rend felforgatására vállalkozik — erőszakkal!

Pedig a munkapártiak kisebbségben sem voltak, hanem — előbb szervezték őket!

Hirük, hamvuk sem volt!

Előbb össze kellett őket verbuválni, toborozni s csak azután, mikor már elegenden voltak, a kik mindenre kaphatók — akkor kezdték működésüket a „haza javára”, pálinkával, pénzzel és pressióval — egy szóval *erőszakkal!*

Vagy talán az nem erőszak, hogy a főispán ikeket köröztet a hivatalokban, hogy ki szavaz az ellenzékire és ki a kormánypártira?

Teszi ezt pedig akkor, midőn „Schreckschussnak” már egy pár ellenzékít áthelyeztetett?

Vagy talán nem erőszak az, mikor **személyesen keresi fel** azokat a tisztviselőket, a kik elég bátrak voltak kijelenteni, hogy **nem szavaznak a kormánypártira?**

Vagy talán nem erőszak, *mikor a vasutasok közül azokat, a kik ellenzékiek, a választás napján mind szolgálatba küldik, az egyiket Bródbba, a másikat Szabadkára?*

Ez az anarchia, mikor hatalomra akarnak szert tenni — erőszakkal, mikor a fennálló rendet erőszakkal felforgatták!

Ez az anarchia!

Lucheninek is sikerült áldott emlékü királynőnket meggyilkolni — pedig egy királyné: **hatalom!** Önök is meggyilkolták a függetlenségi tökbtségét, önök is tudták, *milyen szerszámmal hol kell az embereket eltalálni!*

Ez az anarchia!

Csak kíváncsiak vagyunk, lesz-e ezeknek az uraknak bátorságuk, arcuk, jellemük október 6-án megkoszorúzni annak az embernek a szobrát, a kinek életét a **haza önállóságáért, függetlenségeért vallott elvei miatt oltotta ki osztrák golyó?**

Annak az embernek szobrát, kinek elvei anarchista elvek és ki **szerintük: anarchista!**

H.

Politika.

Hartner Géza Kossuth-párti képviselő kérvényt intézett az ügyészséghez, hogy had ülhesse le 4 napi fogházbüntetését, a nélkül, hogy az ügyészség mentelmi jogának felfüggesztését kérné a képviselőháztól!

Milyen nemes? Ugye?

Pedig dehogy! Nagyon kellemetlen volna a nevezett képviselőre, ha ügye a mentelmi bizottság elé kerülne.

Tudja a kis hamis, hogy mit csinál! Még a választások előtt történt ugyanis, hogy egyszer utazás közben erősen kifakadt az államvasutak ellen és hozzáfűzte: *Kossuth Ferencet is föl kellene akasztani!*

Ez történt Kossuth minisztersége idejében. De jött Khuen és jöttek a választások. Hartner képviselőségre pályázott és mert abban a kerületben, a hol kilátásai voltak, a Kossuth-párt fölényben volt — fellépett Kossuth-párti programmal és Kossuth támogatásával meg is választották! Ezért nem akarja, hogy Kossuth Franci megtudja, miként vélekednek róla párthívei.

* * *

A „Nap“ keddi számából vesszük a következő sorokat:

Családi öröm: (Hivatalos bulletin.)
Törvénytelen Erőszak úr és neje, a Mungó Tábor értesítik azt az öt embert, a kit még érdekel, hogy általánosan megvetett házukat kettős családi öröm érte: Mungó Tábornak *Marosvásárhelyen* és *Miskolcon* fia született. A jól lefizetett bábák Marosvásárhelyen *Székelly Aladárt*, Miskolcon pedig, amelyet Serényi Béla gróf hűtlenül elhagyott, *Görgöy Lászlót* hozták világra. Az újszülött mungók a körülményekhez és a súlyos anyagi áldozatokhoz képest jól érzik magukat.

Vármegyénk

és a király születésnapja.

100.000, szóval Egyszázezer koronás alapítványt tett vármegyénk Ófelsége 80-ik születésnapja alkalmából a „megyei alkalmazottak javára“.

Szép!

100.000 koronás alapítvány mindig dicséretet érdemel — ha valamely közcél javára tesszük. Oly célra, mely indirekt a nagyközönség, vagyis direkte a szegény nép sanyarú helyzetén óhajt javítani, amely egy nagy népréteg, szegé-

nyek, betegek, árvák, munkaképtelenek istápolását, gyógyítását és az éhezők nyomorának enyhítését óhajtja elérni!

Ezen cél lebegett vármegyénk szeme előtt akkor, midőn egy szeretetház céljaira megvette nehéz ezreken a Ferenc József-laktanya szomszédságában lévő telket.

A telket megvette, a pénzt abba ölte, a szeretetházat pedig nem építette, úgy hogy a szegények a nagy tőke kamataitól is elestek.

És mit látunk most?

Nem egy szeretetház felépítésére, nem egy tisztességes kórház létesítésére, hanem „megyei alkalmazottak“ javára tettek 100.000 koronás alapítványt.

Olvastuk a lapokban, hogy a szegény Nyitra vármegye 500.000 korona tőkével emel szeretetházat és a gazdag Bácska — dacára, hogy ilyen célra már telke is van — Ófelsége születésnapjának emlékére 100.000 koronát ad „megyei alkalmazottak segélyezésére“.

Isten ments, hogy ez ellen kifogásunk volna. Mindenkinek kívánjuk, hogy sorsa jobbra forduljon, hogy mindenkinek megélhetési viszonyai javuljanak, de elvártuk volna, hogy végre a szeretetház és a kórház kérdése is megoldást nyerjen.

Reméltük pedig épen a *mostani regim alatt, mely egész létét tisztán Ófelségének a magyar önállósággal szemben tanúsított rideg magatartásának köszönheti, reméltük, hogy ez a regim méltó módon fog hálájának kifejezést adni!*

De azért nem vádoljuk az urakat hálatlansággal, mert hiszen a 100.000 koronás alapítvány is semmi más mint hála — a választásoknál nyújtott segédletért, hű szolgálatokért.

Mert csak nem hiszitek, hogy a 100.000 koronás alapítvány gyümölcsseit a Mátyás, vagy az András hajdú fogja élvezni?!

Dehogy fogja!

Hisz ott a jegyző úr, ott a . . . , de minek felsorolni! Tudjátok mindannyian nagyon jól, hogy kik azok, akiknek az urak le vannak kötelezve.

És itt megkockáztatunk egy szerény kérdést a vezető urakhoz: „Mit gondolnak, ha Ófelsége — mondjuk — Justh Gyulát bízta volna meg a kormány alakításával és a választások vezetésével — akkor a „megyei alkalmazottak“ is mind — persze meggyőződésből — munkapártiak lettek volna?“

Tegyük kezüket a szívükre?!

És ennek megjutalmazására tettek alapítványt?

Nem gondolják, hogy ennek az alapítványnak nagyon is állászó indoka van?

És tényleg nem tudtak hálájuknak méltóbb módon kifejezést adni?

Egy oly alapítvánnyal, mely városunk és megyénk minden lakosának javát szolgálta volna?

Még nincs késő.

Augusztus 18-án díszközgyűlést tartanak. Tegyük igazi díszközgyűléssé és határozzák el a szeretetház és egy rendes kórház felállítását!

Ennek ugyan semmi köze a politikához, hanem némelykor el kell tőle tekinteni, különösen mikor már megadták neki a magáét!

Adják meg a közönségnek is!

K,

Ehhez mit szólnak?

Rejtélyek az iparos tanonciskola körül.

A mai postával egy minden tekintetben érdekes és jellemző levelet kaptunk. Betekintést enged a kuliszák mögé és fényes, de undok képét nyújtja annak, miként dolgoznak a mungók, ha arról van szó, hogy egy függetlenségi érzelmű embert valahonnan ki kell buktatni.

Itt a levél:

Igen tisztelt Szerkesztő Úr!

Mint hogy lapjuktól már gyakran tapasztaltam, hogy minden igaz ügynek pártatlan szószólói és lelkes védelmezői, igen kérem, szíveskedjék jelen soraimnak becses lapjokban helyet szorítani. A zombori iparos és tanonciskola felügyelő bizottsága f. hó 7-én ülést tartott, melyen mint bizottsági tag én is részt vettem. Ezen ülésnek tárgya az üresedésben lévő iparos tanonciskolai tanítói állás betöltése volt. Két folyamodvány érkezett be. Orbán, eddigi helyettes és Kótay, a kir. tanfelügyelőséghez beosztott áll. tanító folyamodványa. Más senkié. Hogy ezek honnan tudták, hogy egy állás üresedésbe jött és ekkor lesz betöltve — nem tudom, de mellékes is — én csak meglepődtem azon, hogy *egyáltalán érkezett folyamodvány egy olyan állásra, melyre pályázat nem is volt hirdetve.*

Vagyunk egynéhányan, a kiknek megvolt a jelöltünk, ha benyújtja pályázati kérvényét, de bizony az ő folyamodványa *nem érkezett be, mert — pályázat nem volt még hirdetve.*

Féderer András bizottsági tag tehát egész helyesen oly értelemben szólalt fel, hogy szabad-e, mint hogy pályázat nem volt hirdetve oly egyént kandidálni, a ki nem pályázott? Mert szerinte vagy kell pályázatot hirdetni, vagy nem, *s ez utóbbi esetben bárki kandidálható. Pethő* I. kir. s tanfelügyelő választási elnök erre határozottan kijelentette, hogy *„csak ezek közül lehet választani, a*

MEMÉNY TESTVÉREK
= SAVOY =
nagyszálloda.

— BUDAPEST, József-körút 16., Telefon: 154—08. —

A főváros legújabb és legmodernebb elsőrangú szállodája. — A város központjában: 120 vendégszoba, olvasó és társalgó termek, központi gázfűtés, fürdőszobák, lift, Vacuum-Cleaner. Minden szobában hideg és meleg vízvezeték. Villamos vasút közlekedés az összes pályaudvarokhoz.

Mérsékelt árak! — A legfigyelmesebb kiszolgálás!

kik pályáztak” — dacára, hogy nem volt pályázat!

Hát kérem igen tisztelt Szerkesztő úr, én csak közép műveltséggel bíró iparos vagyok, a tanügyhöz nem értek, de ha értenék is, ezt a nézetet még sem érteném.

Ebből t. i. csak azt értem, hogy ez a választás, melyből a tanfelügyelőség embere került ki győztesként teljes titokban készült, a törvények és szabályok ellenére.

Én és még többen legalább ezt hisszük.

Meg is fogjuk a választást felebbezni. Addig is szükségesnek tartottam ezt b. tudomására hozni.

Kiváló tisztelettel kész szolgálja
Egy felügy. biz. tag.

NB. Hogy mi miért szavaztunk Kótay úrra annak az a magyarázata, hogy azt hittük, hogy a mi jelöltünk azért nem pályázott, mert Kótay úrnak nagy családja van s csak most utólag tudtuk meg, hogy jelöltünk azért nem pályázott, mert fogalma sem volt, hogy ezen állást előzetes pályázat nélkül is lehet betölteni.

Igy a levél. Az íróját ismerjük. A felelőséget vállalja. De ki vállalja a felelőséget ezen választás törvénytelenységéért?

Mert vagy kell pályázatot hirdetni, s akkor e nélkül nincs helye a választásnak, vagy nem kell. Ha kell, miért nem hirdették?? Csak azért, hogy egy ez esetben biztosan pályázó függetlenségi jelölt biztos választását lehetetlenné tegyék!!

Ha pedig nem kell ez állásra pályázni, akkor a felügyelő bizottság tetszés szerint bárkit is választhat, a ki a törvényes képzettséggel bír!

Igy van az tisztelt Uraim s nincsen más-ként. Mi elmondtuk a magunkét s a felebbezés kapcsán elmondja a hivatott hatóság is a magáét. Pont.

D.

Blamage a városházán.

Volt egyszer, hol nem volt, volt egyszer egy segédszolgabíró! Mert valamikor ilyen is volt. Volt egyszer, hol nem volt, aki Noe példáját követte, dacára, hogy ismerte a bor erejét és volt egyszer, hol nem volt, aki megtérült és az antialkoholisták lelkes harcosává lett!

Ez csak bevezetés. Életrajznak beillenék, ha megmondanók, hogy hogy is hijják az illetőt, de bizony nevét el nem áruljuk.

Csak hozzáfűzzük azt, hogy volt egyszer nem is olyan régen egy lelkes függetlenségi, aki Fernbach Károly főispánsága alatt sietett belépni a függetlenségi körbe és sietett kilépni, midőn a munkapárt jutott uralomra.

Többet azonban már igazán nem mondhatunk, hacsak azt nem, hogy mint költő is kiváló sikereket ért el s ő gyártotta október 6-ára, március 15-ére a hazafias ódákat.

De a múzsa cserben hagyta és sikerei — szintén.

Már közigazgatási sikereit értjük. Mert ott bizony baklövéseket szokott elkövetni a kedves antialkoholista.

Ime egy kis mutatvány:

Városunk szolgálai, hajdúi és rendőrei egyenruhájának szállítására pályázatot hirdetett és kiírta a pályázati hirdetményben, hogy csak városbeli iparos vehet részt a pályázatban — dacára, hogy az összeg 5000 koronán felüli és a szállítási rendelkezések világosan kimondják, hogy 5000

koronán felüli szállításoknál idegen iparos is pályázhat!

Nem mondjuk, hogy ez valakinek érdekében, készakarva történt — de mindenesetre jellemző, hogy városunk „esze”, „Ő” nem ismeri az előírásokat.

És most jön a java.

A pályázat lejárt és a gazdasági választmány összeült, hogy határozzon a pályázatok fölött! Ekkor látták, hogy egy szabadkai iparos is pályázott?! Hát ez honnan tudta, hogy pályázhat, ha a pályázati hirdetményben határozottan az állott, hogy csak helybeli vehet részt?!

Persze azon töprengtek, hogy most mit csináljanak?!

„Ő” úgy vélte, hogy tartsák meg az árlejtést a szabadkai cég bevonásával.

A két városi tisztségelős, aki hivatalból tagja a bizottságnak kijelentette, hogy a pályázati árlejtést meg kell tartani — és az idegen pályázókat ki kell zárni — de szerencsére megörta városunkat a még nagyobb blamától a bizottság két helybeli iparos tagja akik úgy határoztak, hogy új — a törvényes rendelkezéseknek megfelelő pályázatot kell hirdetni!

S így is lett!

Ime, így dolgoznak a városházán!

HIREK.

Baró Jósika Kálmán meghalt. Hétfőn délután hunyta le szemét örökre hirlapirodalom egyik legkiválóbbja, a 73 éves báró Jósika Kálmán. De nemcsak a hirlapirodalom terén munkálkodott kiváló tudással, hanem szépirodalmi művei is méltán keltettek annak idején feltűnést. Betegsége már régebben kiragadta kezéből a tollat, melyet az utolsó években csak néha-néha forgatott. Szerdán temették óriási részvét mellett.

Hazafiak!
Mungóknál ne vásároljatok!

Színészet Zomborban. Mint jól informált forrásból értesülünk szept. 1-én kezdetét veszi a színházi szezon Zomborban. *Hidvéghy* Ernő, a ki tudvalevőleg a kormány támogatásával staggione társulatot szervezett vidéki körutját városunkban szándékozik megkezdeni s így szept. 1-én újra nyílnak színházunk kapui. Hogy ehhez mit szól majd *Polgár* Károly nem tudjuk, de hogy városunk közönsége e hírek örül, azt határozottan állíthatjuk.

Egy szerkesztő halála. Szegedről jelentik, hogy Vass Géza, a Szegedi Napló felelős szerkesztője, a vidéki újságírás egyik legtiszteltebb alakja, tegnap negyvenhárom éves korában meghalt. Tagja volt a szegedi Dugonics-Társaságnak és igazgatósági tagja a Vidéki Hirlapírók Országos Szövetségének. Huszonöt esztendőig működött az újságírói pályán.

Beiratások. Zombor szabad kir. város államilag segélyezett felső kereskedelmi iskolájában a tanulók beírása szeptember hó 1., 2- és 3-án történik, mindenkor d. e. 9—12 óráig. Az alsó (I.) osztályba azok vehetők fel, akik a közép, vagy polgári iskola négy osztályát sikerrel elvégezték. A helybeli tanulók tandíja 80 korona, a vidékieké 100 korona, melyet félévénként előre kell lefizetni. Ezenkívül minden tanulónak fizetni kell: felvételi díj címén 4 koronát, az orsz. tanári nyugdíjalapra 6 koronát, az ifj. könyvtárra 2 koronát és az év

végén kiadandó értesítőért 1 koronát. Szegény sorsú, jó magaviseletű és jó előmenetelt tett tanulók teljes tandíjmentességben részesülnek és esetleg iskolai könyveket is kapnak. Tekintettel arra, hogy késői jelentkezések miatt minden évben sok tanulót vagyunk kénytelenek visszautasítani, különösen a zombori szülőket figyelmeztetjük, hogy fiaik felvételét előjegyeztetés útján már most biztosítsák. — Előjegyzéseket az egész nagy szünet alatt elfogadunk, amely alkalommal a felvételi, könyvtári és értesítői díjak, összesen 7 korona előre lefizetendők. Minden egyéb nézve készséggel ad felvilágosítást az igazgatóság.

Névváltozás. *Kronovetter* András máv. állomási málházó, zombori születésű orosz-lamosi lakos nevének *Korönyi*-ra, és a kis-korú *Gyurits* Ferenc és József bajai illetőségű ugyanottani lakosok nevének *Nyiróti*-ra kért átváltoztatását a belügyminiszter megengedte.

Eladó cimbalom. Egy teljesen új pedálos cimbalom eladó. Bővebb értesítés Kollár József könyvkereskedésében nyerhető.

Meghívó. A Bezdáni Kath. Legényegylet 1910. évi augusztus hó 21-én (vasárnap) igen gazdag programmal zászlószentelési ünnepélyt tart. Belépő-díj: Három első sorban 2 korona; utána következő öt sorban 1 korona 60 fillér; a többi sorban 1 korona 20 fillér. Jegyek előre válthatók a rendezőségénél. Előadás után tánc.

Beírás a női kereskedelmi tanfolyamra. A zombori kereskedők testülete által fentartott női kereskedelmi tanfolyamra a beírások folyó évi szeptember hó 1—5-ik napjain lesznek a felső kereskedelmi iskola tanácskozó termében naponként délelőtt 9—11 óráig. — A tanfolyamra felvehetőek mindazon leányok, kik a polgári leányiskola, felsőbb leányiskola vagy gimnázium négy osztályát sikerrel végezték, vagy megfelelő előképzettségüket felvételi vizsgálattal bizonyítják. — Az évi tandíj 120 korona, a beírás díj 10 korona. — A tandíj fél-évenként előre s a beírás díj azonnal fizetendő. Az előadások naponként délután 2—5 óráig lesznek a magán polgári leányiskolában.

Nagyobb lopás. A szó vonz, a példa hat. Ugy látszik ez a tétel a lopásokra is alkalmazható. Mert alig, hogy özv. Scheernénél loptak zárt helyről, már egy újabb nagyobb lopásról adhatunk hírt! Ugyanis e hét elején ismeretlen tettes Vukovits Mihályné zombori lakos lakásából egy nagy összegről kiállított takarékpénztári könyvet lopott s szerencsésen megugrott. Rendőrségünk a tettest „nyomozza”.

Bíróválasztás Ujverbáson. A Hegel Jakab volt községi bíró leköszönése folytán üressé vált bírói állásra f. hó 6-án közfelkiáltással Nonnenmacher Jakab köztisztvisletben álló ottani polgár választott meg.

Mükedvelői szini előadás Ujverbáson. Az ujverbázi fiatalság aug. 20-án mükedvelői előadást rendez. Szinre kerül Géczy István „A Gyimesi vadvirág” c. népszinműve. Tekintve azt a nagy sikert, mit az ifjuság a múlt évben a „Sárga Csikó” előadásával aratott, az előadás iránt már most is nagy az érdeklődés.

Vasutvonal építés. A baja—bezdán—zombor—apatin—szondi vasutvonal összes előmunkálatai készen vannak, úgy, hogy az építkezés megkezdése már csak rövid idő kérdése. Az engedményesek: Gfrerer, Schoch és Groszmann budapesti vállalkozó cég kérelmére Bács-Bodrog vármegye 980.000 korona hozzájárulást szavazott meg, amivel e vasut megvalósításának lehetőségét biztosította.

Szavazók kimutatása.

XVIII.

Szelencse.**Konyovits Dávidra szavaztak:**

- Gráf Nikáz ny. kir. tanfelügyelő
Dr. Kabos Márton orvos
Ribiczey Béla árvaszéki ülnök
Dr. Berényi Antal tszéki aljegyző
- 6 Csetri Károly tanár
Hoffmann Károly számellenőr
Blaskovits Lajos pü. biztos
Popovits István ny. adótárnok
Okolicsányi Gyula ny. pü. titkár
- 10 Jelacsics Nikola keresk. segéd
Szmolenszki József pü. biztos
Butka Gábor adóhiv. segéd
Trichler Gyula számtiszt
Závodszy Levente dr. tanár.
- 15 Kiss Mátyás fm.
Arnold Sándor m. árv. fogal.
Stverteczky Aladár nyilvántartó
Pein Ádám házt.
- 20 Raab Béla pü. számtanácsos
Alföldy László megy. irattárnok
Magasy Antal tanár
Bosnyák István Antunov fm.
Schramm János lajstromzó
Zabik László min. iparfej. megbiz.
- 25 Marschall Béla pü. számellenőr
Blagojevits Dávid fm.
Topalov Szima fm.
Beretics Gábor fm.
Stefán János házt.
- 30 Standacher József nyug. kiadó
Dr. Cseisel Lajos ügyvéd
Nasztasits Szava neje Joszits Deszanka
Stebler Lajos házt.
Stebler Sándor irnok
- 35 Jablonszki Aladár aljegyző
Gruits Márkó adótiszt
Dodits Sztankó Uros fia fm.
Topolyszki Néca fm.
Reiszner Alajos műtakács
- 40 Nasztasits Kuzman fm.
Piszarovits Sándor szücs
Kovacsits Uros szatócs
Kohut Ödön pü. fogalmazó
Tuczakovits Lázár házt.
- 45 Király Lajos tanár
Gromilovits Ahdrás könyvkötő
Türr Antal számvizsgáló
Dömötör Pál kir. táblabíró
Széchenyi József ny. törvzs. elnök
- 50 Poeskay Sándor ügyvéd
Ifj. Vojnits István
Schubert Ignác házt.
Zomborcsevits György közs. bíró
Veszeloyszky Károly iktató
- 55 Sztajsits Jéfta házt.
Dr. Grüner Fülöp aljárásbíró
Hetteszheimer Henrik törvzs. bíró
Gramling Kornél kir. ügyész
Szakáll Lukács kéményseprő
- 60 Gász János irnok
Kemény János
Fehér Jenő kir. mérnök
Szalay Ferenc géplakatos
Kolanits Milán könyvelő
- 65 Gajdos Mihály házt.
Auth György pénztáros
Polyák Márk szatócs
Thész Gyula számtiszt
Brbaklits Miklós Manojlov fm.
- 70 Szauerborn Antal utbiztos
Tusák József ellenőr
Simatits Mihály kályhás fazekas
Gaich Lyubomir házt.
Jelasits Dasa földbirt.
- 75 Deszpi János irnok
Nasztasits Jóca fm. meghalt
Ripezó János kántor
Dzsinitz György Ivanov földbirt
Omelka Gusztáv ellenőr
- 80 Michailovits Cornél m. főjegyző
Jablonszki Miklós alkapitány
Dr. Brestyanszki Miklós kig. gyak.
Lugomerszky Mladen adótiszt
Dódits Száva földbirt.
- (Folytatása következik.)

Szerkesztői üzenetek.

Irigy hírek. Mi is észrevettük. De hiszen ahhoz már régen hozzászoktunk, hogy a „Z. és V.“ minden 2-ik sorban ellentmondásba keveredjék. Nagyon gyenge szellemi tehetségre vall ugyan, de arról mi nem teletünk. Azt írja, hogy olvasták azt az Ungár-féle hírt, a mely a mi lapunkban és előbb a „B. N.“-ban megjelent, s mindjárt hozzát teszi: „akármelyikük kezelte el a másikatól a hírt.“ Nagyszerű memória. Maga beismeri, hogy előbb jelent meg a B. Naplóban s aztán nem tudja, hogy ki elkezel? Mit törődik ő, hogy mi forrásainkat megszoktuk nevezni, és hogy abban a bizonyos cikkben is megneveztük. Mert ő nem teszi, azt hiszi, más is ép olyan Ielkiismeretes! Aztán ez: „Hát ez nem nevelés! Egy milliomosnak egy csapos-engedélye?“ és mindjárt hozzát teszi: „Nos, ha egy függetlenségi főispán lenne Baján, ez nem tenné meg apósának?“ Tehát megtette: Tehát kellett az apósának? Ez olyan: Voltál tegnap a kávéházban? — Miért ne lettem volna?

Poéta. Kívánságához képest „költeményét“ itt közöljük — elrettentő példának:

Mit gondolhat a hold magában,

Ha éjjel minket meg-meg lát?

A férfit, a ki csókot kér,

A leányt, a ki csókot ad?

Mit gondolhat a hold magában?

Arra biz' választ nem tudok,

De, hogy az apád mit szólna —

Arról jobb, ha hallgatok!

Lásza, ezt a nézetét teljesen osztjuk: jobb, ha hallgat!

A lap szerkesztéséért felel:

A SZERKESZTŐ-BIZOTTSÁG.

HIRDETÉSEK.**Eladó ház.**

70-3-2

A Flórián-utca 32 a. számú ház

kettős lakással

azonnal eladó.

Gróf Esterházy Ferenc

uradalmi pezsgőgyára, Tata.

Forgalomba hozza az 1906-iki

Lakodalmos **Áldomás** **Billikom**

(Demi Sec)

(Sec)

(Extra Dry)

jegyű **PEZSGŐIT**, melyeket

kizárólag az uradalom

somlói, neszmeji, devecseri, baji, tatai és bánhidai szőlőiben
champagne-szerűen szüretelt boraiból teljesen francia
módon készített és **kiválóan jók.**

Zomborban kapható: **Mayer István** és **Dörfler Antal**
fűszerkereskedésében.

Vezérképviselő: **KOLB LAJOS, Budapest**, Barcsay-utca 6.

Telefonszám: 104-73.

46-50-27